

[Jens Thomsen.]

visse paastaet, at dansk Smør ikke er fuldt ud et dansk Produkt.

Mange tør ikke gennemføre Prisregulering gennem en Afgift paa Valutaattester, fordi man befrygter en Prisstigning paa Forbrugsvarer, men dette beror paa en Misforstaaelse. Den Prisstigning, som den formindskede Import betinger, har Monopolindehaverne af Valutaattesterne for længst gennemført, og den har aflejret sig i den Prisstigning, der allerede er gennemført. Det eneste, der sker, er, at man anvender de Værdier, der indeholdes i Valutaattesterne, til almene Formaal i Stedet for at anvende dem til Fremstilling af Millionærer.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg henstiller, at det ærede Medlem holder sig noget nærmere til det foreliggende Lovforslag.

Jens Thomsen: Ved at give Handelsungdommen Mulighed for at gaa ind i selvstændig Virksomhed vil vi faa Arbejdet med Produktionens Omsætning udført med større Dygtighed til Fordel baade for Prisreguleringen, for Samfundet og for de enkelte, der er i Stand til at udføre et dygtigt Arbejde.

Jeg har den Tro, at det foreliggende Lovforslag kan gøre Nytte under de nuværende fortvivlede Forhold, men det vil afhænge meget af Lovens Administration. Umiddelbart har man ikke stor Tiltro til Statens Evne som Prisregulator, og jeg tænker her paa et Selskab, som Staten har haft prisregulerende Indflydelse paa, nemlig De danske Spritfabrikker. Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby talte om Øl, og saa kan jeg vel tillade mig at tale om Brændevin. Man siger, at Direktøren for Spritfabrikkerne faar en fast Løn paa 100 000 Kr. og 50 000 Kr. i Tantième. Om den faste Løn er rigtig, ved jeg ikke, skulde den ikke være rigtig, beder jeg de 4 store Partiers Repræsentanter, der er valgt til at paase, at Monopolet ikke udnyttes for stærkt, om at berigtige disse Oplysninger. Med Hensyn til Tantièmens Størrelse har jeg i den trykte Beretning, der er tilstillet Rigsdagens Medlemmer, konstateret, at Direktørens Tantième for det afsluttede Regnskabsaar ligger over 50 000 Kr., og saa maa jeg vel gaa ud fra, at Oplysningerne om den faste Løn ogsaa er rigtige. Hvis man vil anse saadanne Indtjeningsmuligheder for at være rimelige, behøver ingen at nære overdreven Ængstelse for den Priskontrol, som agtès gennemført.

Hvis man ikke vil arbejde hurtigere efter den nye Lov, end man har gjort efter den gamle, vil den ikke faa stor Betydning. Jeg har modtaget Oplysninger om en Sag, der blev indgivet den 7. Juni 1934, og som verserer endnu uden at være naaet frem til Domsafgørelse. Sagen vedrører en Sammenlutning af Savværker, der har udelukket al Konkurrence og spærret for Oprettelse af nye Virksomheder gennem Aftaler med Skovejerne, og blandt disse Skovejere finder vi ogsaa Staten. Hvordan de to Parter deler Fortjenesten, fremgaar af følgende Oplysninger.

I 1928 kostede Drittelstaver til en Drittel følgende: Første Sortering 1 Kr. 20 Øre, anden Sortering 1 Kr. 10 Øre og tredie Sortering 75 Øre. Træ kostede dengang 17 ½ Kr. pr. Rummeter i Skoven. I Øjeblikket er Træprisen 16 Kr., altsaa 1 Kr. 50 Øre mindre, men Prisen for Staver i Sømmenslutningen ligger saadan: 1 Kr. 52 Øre for første Sortering, 1 Kr. 46 Øre for anden Sortering og 1 Kr. 40 Øre for tredie Sortering. Tredie Sortering er altsaa næsten fordoblet i Pris, til Trods for at Træet er billigere i Dag, end det var dengang. Efter de Oplysninger, jeg har modtaget, maa adskillige Savværker ligge stille, men faar til Gengæld en vis Pris for det, en Pris af 15 Øre pr. Drittel af deres tidligere Produktion.

Denne Sag har altsaa snart verseret i tre Aar uden at komme til Afgørelse. Hvis der ikke bliver større Fart i Arbejdet efter den nye Lov, kan der ikke blive megen prisregulerende Virkning ud af det. Til Trods for al denne Skepsis angaaende det foreliggende Lovforslag vil vi medvirke til dets Gennemførelse i Haabet om, at vi snarest muligt kan faa den delvis afløst af fri Konkurrence gennem friere Handelsforhold. Naar man ikke kan faa den, man elsker, maa man elske den, man faar.

Hans Hansen (Rørby): Man kan godt paaskønne den gode Vilje hos Regeringen og særlig den højtærede Handelsminister ved Fremsættelsen af dette Forslag om Prisaftaler m. v., men paa den anden Side synes jeg, at Regeringen herved har fældet den mest knusende Dom over den Politik, den hidtil har ført. Regeringen siger hermed: Det gaar ikke, vi kommer til at træffe Foranstaltninger, som hindrer en urimelig Prisstigning paa disse Varer.

Man har saa med Hensyn til det rent tekniske foreslaet, at den gældende Lov, der har virket fra 1931, men ikke har haft nogen Betydning, som det rigtigt blev